
GŁOWCZYŻNA (4) *sb f*

o *pochylone*.

sg A główczyżnę (2) [*w tym: -e (1)*]. ◊ *L* główczyżnie (1). ◊ *pl N* główczyżny (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII – XIX w.

praw. Kara pieniężna za zabójstwo płacona krewnym zabitego (4) : A tak yako on blyfky bedacz ktemv zebi on tich zabytich glowczizne pozifkal, [...] ządal nas wtim zebichmi daly kv wam [...] lyft zebimu sye íprawiedlywofcz stala LibLeg 11/93v; iáko íą Polfkie główczyżny [numi Polonici] zdorocznym íiedzeniem złączone ModrzBaz 79v; SarnStat 1167.

Zwrot: »zapłacić główczyżnę« (1): zász męžoboyce/ zápłáciwízy główczyżnę [pecunia pro capite soluta] gárdlá y czći nietrácą. ModrzBaz 6v.

KW